

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

งานเขียนวิชาการ หมายถึง เอกสารทุกประเภททางวิชาการ ได้แก่ หนังสือวิชาการ ตำรา เอกสารประกอบการสอน งานแปล งานวิจัย และบทความวิชาการ ซึ่งมีความแตกต่างจากงานเขียนอื่น ๆ กล่าวคือ ชื่อเรื่องสื่อถึงขอบเขตของเนื้อหา มีจุดมุ่งหมายของเรื่องชัดเจน เนื้อเรื่องไม่ซ้ำกับผู้อื่นที่เคยเขียนมาแล้ว เนื้อหามีความลึกซึ้ง และได้มาจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ใช้ศัพท์สำนวนเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการนั้น ๆ คำนึงถึงการลำดับเนื้อหา และอ้างอิงที่มาอย่างครบถ้วนถูกต้อง (จิรวุฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556 : หน้า 66-72)

งานเขียนวิชาการ จึงเป็นงานเขียนที่ต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้า เรียบเรียงด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ในเรื่องนั้น ผู้เขียนงานวิชาการจำเป็นต้องมีทักษะหลายประการ ทั้งการเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักของการเขียนงานวิชาการ หลักการใช้ภาษาในการเขียน รวมถึงการหมั่นฝึกฝนและพัฒนาตนเองอีกด้วย

การเขียนงานวิชาการมีความสำคัญ คือ เป็นแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าหาความรู้ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งสิ่งสำคัญของการเขียนงานวิชาการ คือ การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจน

วัลยา ช่างขวัญยืน (2544 : หน้า 58-87) กล่าวถึง ลักษณะของภาษาเขียนที่ดีไว้ดังนี้ ด้านการใช้คำ ควรใช้คำให้ตรงความหมาย ใช้คำที่เป็นภาษาเขียน ใช้คำสุภาพ และใช้คำไทย ด้านการสร้างประโยค รูปประโยคควรถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน มีความกะทัดรัดสละสลวย ใช้คำน้อย แต่สามารถสื่อความได้มาก และมีการเน้นน้ำหนักในประโยค ด้านการเขียนย่อหน้า แต่ละย่อหน้าควรมีความคิดสำคัญเพียงความคิดเดียว และลำดับความคิดอย่างชัดเจน ด้านการเขียนเรียบเรียงเรื่องราว ควรวางโครงเรื่อง และเสนอความรู้ความคิดอย่างเป็นระบบ

การพัฒนาทักษะทางภาษานั้น เป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนได้ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรปีพุทธศักราช 2559 ซึ่งได้บรรจุรายวิชา 1111303 การเขียนเชิงวิชาการ ไว้ในหมวดวิชาเอกเลือก มีคำอธิบายรายวิชา คือ “หลักเกณฑ์การเขียนเชิงวิชาการ รูปแบบและลักษณะงานเขียนเชิงวิชาการ และการวิเคราะห์งานเขียนเชิงวิชาการ” ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องของหลักเกณฑ์ รูปแบบ

และลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ สามารถวิเคราะห์งานเขียนเชิงวิชาการได้ และนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนในรายวิชานี้ พบว่า งานเขียนวิชาการของนักศึกษามักมีข้อบกพร่อง โดยเฉพาะข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา เช่น การสะกดคำผิด การใช้คำผิดความหมาย การใช้คำราชาศัพท์ผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย เป็นต้น ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไข อาจทำให้เกิดความเคยชิน และใช้ภาษาไทยอย่างไม่ถูกต้อง ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อหาสาเหตุและวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
3. เพื่อเสนอแนะวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
2. ทำให้ทราบสาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
3. ทำให้ทราบวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล

งานเขียนวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 61 คน ที่ศึกษาในรายวิชา 1111303 การเขียนเชิงวิชาการ ภาคการศึกษาที่ 2

ปีการศึกษา 2561 งานเขียนวิชาการที่ได้รับมอบหมายในรายวิชา ได้แก่ เรียงความ โครงการ บทความ วิชาการ บทความวิจารณ์ และบทความวิเคราะห์ รวมทั้งสิ้น 305 ฉบับ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

2.2 สาเหตุของข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

2.3 วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ข้อบกพร่องในการเขียนงานวิชาการ หมายถึง ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียน งานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

2. การเขียนงานวิชาการ หมายถึง งานวิชาการประเภทต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย ในรายวิชา 1111303 การเขียนเชิงวิชาการ ได้แก่ เรียงความ โครงการ บทความวิชาการ บทความวิจารณ์ และบทความวิเคราะห์

3. นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย หมายถึง นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 61 คน ที่ศึกษาในรายวิชา 1111303 การเขียนเชิงวิชาการ ภาคการศึกษาที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561

ข้อตกลงเบื้องต้น

การอ้างอิง ผู้วิจัยคัดลอกตามอักขรวิธีที่ปรากฏตามต้นฉบับที่นำมาศึกษาและแจ้งแหล่งที่มา โดยระบุประเภทของงานวิชาการและฉบับกำกับไว้ (เรียงจากเลขลำดับของนักศึกษา ตั้งแต่ลำดับที่ 1-61) ดังนี้

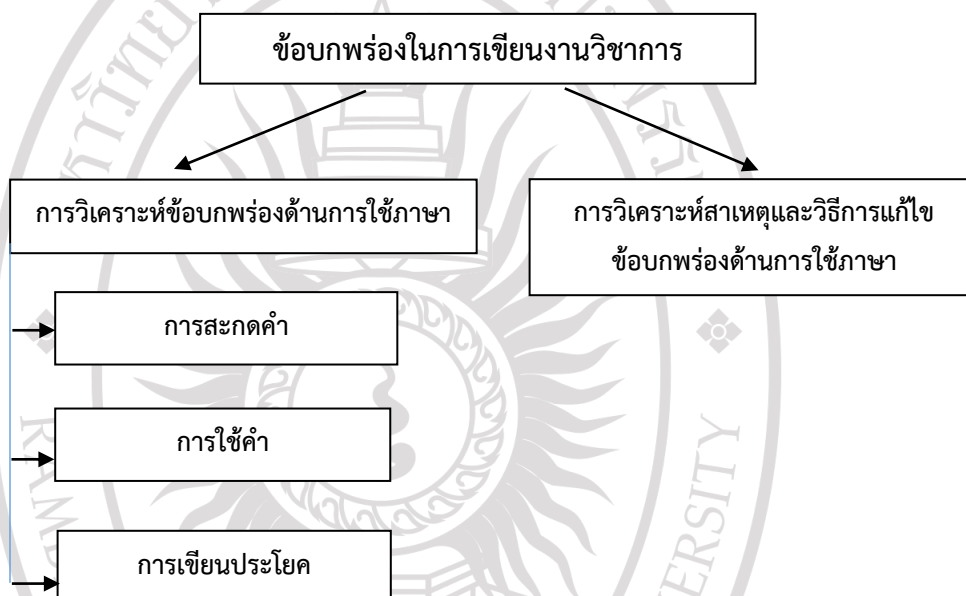
.....(ข้อความ)..... (ประเภทของงานวิชาการ, ฉบับที่)

ตัวอย่าง

ปัจจุบันปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยมีมากมาย (บทความวิเคราะห์, ฉ.26)

กรอบแนวความคิดการวิจัย

การศึกษาข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิเคราะห์ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาในการเขียนงานวิชาการ โดยปรับปรุงจากแนวคิดของทัศนีย์ ทานตวนิช (2556) รองศาสตราจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีกรอบแนวความคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี